

משקפים ושמש אמונה

(מאת: ר. בן עזרא)

כל רגע וכל שניה חולפים,
לבושים בתוכן של כלים ונתונים.
ארכיב את משקפי האמונה,
ואביט היטב ובאבחנה.
מהו הנתון שאותו קיבלתי,
ואיך אשתמש במשקפיים שחויבתי.

כל מקרה הטוב והרע,
כל דיבור, מרומם או משפיל,
ביזיון או כבוד, שלוה או מהומה,
דירה, ממון, בנים ושירה.
כולם כלים הניתנים לאדם,
סובבים הם אותו בזה העולם.

לפי זכותו ומעשיו,
ניסיון הם מול עיניו -
להרכיב המשקפיים ולהביט נכוחה,
ודרך המשקפיים לטפל בנעשה.
ואלו המשקפיים צריכים לימוד,
עבודה עצמית, עקביות ושינון.
אך למרות שההתחלה קשה -
התוצאה נפלאה והעבודה שווה.

חיים של אמונה הם חיים של שמחה,
אין מריבות ואין קטטה,
רוגע, שלוה, מנוחה ורווחה,
ביטחון ושלמות ללא דאגה,
ענווה ושפלות, התבטלות ונתינה.

בלי משקפים זה מר ורע,
וכשארכיב אותם - הכל לטובה.
בלי משקפיים - זו עשירות מופלגה,
וכשארכיב אותם זו שליחות של מצווה.
בלי משקפיים זהו נטל כבד,
וכשארכיב אותם זו מצווה נפלאה.
בלי משקפיים זו הקפדה,
וכשארכיב אותם - זו כפרה.

לא אעזוב את משקפי,
אצמידם אל מול עיני,
ודרכם יתגלה לי אבי הרחמן,
המביט עלי ואין ממנו נעלם.
זה שאוהב אותי יותר מכל אוהב,
זה שמרחם עלי יותר מכל מרחם.
וחזק הוא ובעל יכולת לאין שיעור,
ובידו לתת לי הכל ללא גבול.

אשא עיני אליו ואזעק בכל ליבי,
אנא שמור לי על רכושי הפרטי,
משקפיים ושמש "אמונה",
שתמי ד "ארכיב" אותם,
ויהיו זוהרות מאורך.

אמן!